

GLASUL EVANGHELIEI

Organ al Comunității Baptiste Române Alba-Iulia,
pentru educația și creșterea morală a poporului creștin.

ABONAMENT:
30 Lei pe an

Apare în fiecare lună

Redactor: P. BOȘOROGAN

Evanghelia între Țigani

În vremea aceea, Isus a luat cuvântul și a zis: „Te laud, Tată, Doamne al cerului și al Pământului, pentru că ai ascuns aceste lucruri de cei înțelepți și pricepuți, și le-ai descoperit pruncilor”.

Dupăce Domnul nostru Isus Christos a înviat, S'a arătat celor unsprezece ucenici pe munte. El le-a zis atunci: „Toată puterea Mi-a fost dată în cer și pe pământ, duceți-vă și faceți ucenici din toate neamurile, botezându-i în Numele Tatălui și al Fiului și al Sfintului Duh!“

Aceasta a fost porunca Domnului către ucenici. Ei plecând dela Ierusalim au și început a face ucenici, dintre toate neamurile; predicându-le Evanghelia, aceia pe care au auzit-o dela Isus. Cei ce bucurau se primiau Cuvântul întrebau, ce să facem ca să ne mântuim? Fapt. 2, 37. Li-se spunea, ca să se pocăiască și să se boteze, cei cari erau pătrunși la inimă de puterea Cuvântului, așa făceau. Iar cei nepricepuți, cari prețindeau a fi înțelepți, își băteau joc;

aruncând feldefel de hule asupra celor ce mărturisiau cuvântul. Credem că lucrurile nu s-au schimbat, ci sunt la fel și în ziua de astăzi. Cei cari înțeleg întreabă, ce să facem, ca să ne mântuim sufletele? Li-se spune cu aceleaș cuvinte: „Pocaiți-vă...!“ Cei cari înțeleg, primesc cuvântul, devin oameni noi, prin renașterea din apă (cuvântul lui Dumnezeu) și Duhul Sfânt (Puterea nemărginită a lui Dumnezeu).

Cei ce cârteau atunci, nu numai în contra celor ce repetau cuvintele lui Isus; dar chiar și în contra Duhului Sfânt, cu care Isus Domnul scotea dracii din cei ce erau chinuți de acelea duhuri rele și astăzi la fel cârtesc, în contra celor ce repetă zisele lui Isus, pe cari le-au primit chiar dela El, ca să propovăduiască aceasta Sfântă Evangheliie, la toate neamurile. . . . .

În orașul nostru, sunt două familii de frați țigani, cari auzind și înțele-

gând cuvântul lui Isus Christos, descoperit lor de Dumnezeu, s'au pocăit, și înțelegând că și ei au datorința de a spune și altora despre mântuirea ce-au primit-o prin jertfa lui Isus, care a murit și pentru ei și îi iubește și pe ei ca și pe împăratul, au început a vesti și cu cuvântul și cu fapta, pocăință printre oamenii de o națiune cu ei. Mulți dintre ei au început a se pocăi de viața ce au avut-o până acuma, începând cu totul o viață nouă, în lumina adevărului lui Christos. Ei urmează la cuvântul Domnului cu o mare bucurie și mult zel, sunt fericiți că și pentru ei s'a găsit un loc de adăpost, în brațul și pe umerii păstorului cel bun care și-a dat viața și pentru ei.

Cei ce n'au cunoscut nici atunci pe Domnul și nici astăzi nu-L cunosc pe deplin, au început a arunca felde fel de hule și ocări asupra lor, dar mai ales asupra lucrării Duhului Sfint, care singur are puterea de-a aduce pe oricare la pocăință și produce noua naștere în viața celor ce li s'a descoperit de către Dumnezeu, calea mântuirii.

Noi lăsăm în pace, pe cei cari ne vorbesc de rău și mințesc împotriva noastră, nu pentrucă n'am fi în măsură de a le răspunde, ci fiind-că nu împotriva noastră să răsboisc, ci în potriva Lui. . . ., Fapt. 9. 5. Acela care a lovit atunci, pe cel care să răsboia cu cei ce nu făceau alta, decât se întorceau prin pocăință la

Dumnezeu, poate și astăzi să ne răsbune pe noi.

Cine este de vină că acestea Dumnezeu le a ascuns de mulți înțelepți și pricepuți și le-a descoperit pruncilor și celor săraci.

P. Boșorogan.

„Bătrânii” după Noul Testament și însemnătatea acestora, în timpul prezent.

Prel. după Der Hbte. de **P. Boșorogan.**

După așanumitele constituții apostolice, bătrânul (presbiterul) bisericii, era împărțășit din darurile bisericii; duplu (îndoit) decât văduvele. Și Pavel scrie la Filipeni, că el să bucură de dreptul, de-a avea cu ei o pungă comună. În acest fel i-a fost cu puțință lui Pavel, de-a se putea întreține împreună cu conlucrătorii lui; — în timpul prinsoarei Romane, de a se alimenta, și de-a întreținea câte o locuință. Așa onora biserica apostolică, pe presbiterii săi, și prin darurile ei. La ei era regula: cine primește învățătura în cuvânt, să facă parte din toate bunurile lui și celui ce-l învață. (Gal. 6, 6.)

4. Datorința bătrânului consta mai întâi, din supraveghere și păstorie. Fapt. 20, 28 zice: „Luați siama dar la voi înșivă și la toată turma peste care v'a pus Duhul Sfânt episcopi” (supraveghetori). Cuvântul „*Episcopos*”, pe care Luter îl redă, cu episcop. însemnează „Supraveghetor”.

Deci un bătrân a fost într'o biserică apostolică, un supraveghetor, însă totodată și un păstor. Petru scrie: „Păstoriți turma lui Dumnezeu, care este supt paza voastră, nu de silă, ci de bună voie, după voia lui Dumnezeu; nu pentru un câștig mîrșav, ci cu lepădare de sine. Nu ca și cum ați stăpâni peste cei ce v'au căzut la înpărteală, ci făcându-vă pilde turmei.“ I. Petr. 5, 2, 3. Cuvântul *Poimдино*, care în traducerea lui Luter este dat cuț: a paște (a păstorii) poate să fie dat și cu a păzii, a abate, a conduce, a cârmui.

Este de remarcat (însemnat) efectul ce-l avea bătrânul, în conducerea sa, ca păstor. Un bătrân era totodată într'o comunitate apostolică și un păstor. Lor le sună cuvântul: „Luați seama bine ca nimeni să nu se abată dela harul lui Dumnezeu, pentruca nu cumva să dea lăstari vre-o rădăcină de amărăciune, să vă aducă turburare și mulți să fie întinați“. (Evr. 12, 15.)

(Va urma.)

Luther despre darurile lui Dumnezeu.

Dacă Domnul Dumnezeu nostru — a zis odată Martin Luther — ar da bunurile Sale pentru bani, mult ar primi pentru ele, dar pentrucă le dă în dar, pe nimica, oamenii nu le

prețuesc. Dacă Dumnezeu n'ar da ploaie un an, nici binecuvântare peste toate sămănaturile pământului, fiecare s'ar plânge și s'ar ruga pentru ploaie și dacă ar putea-o cumpăra cu bani, fără părere de rău, ar cumpăra-o cât de scumpă.

Dar pentrucă iubitul nostru Tată toate ni-le dă din belșug, de care avem lipsă pentru susținerea vieții, oare câți sunt dintre voi, cari aceste le recunosc și aduc pentru ele mulțumire? Bunul Dumnezeu în toată ziua face să răsară soarele, noaptea o luminează cu luna și cu stelele, fără încetare, spre folosința noastră îngăduie focul, apa, pământul, aierul, dă corp, viață, pâine, vin, totfelul de vietăți, bunurile pământești și fructele toate spre întreținerea omului, și pe lângă toate acestea și pe El singur ni-se dă, doar numele Său este *Emanuel*, adeca *Dumnezeu este cu noi*.

Și oare ce primește bunul Dumnezeu pentru acestea toate mari și neprețuitele sale daruri, dela întreaga lume?

Aceia, că numele Său I-I înjură (suduie); pe fiul Său, pe care L-au trimis ca răscumpărător, L-au restignit, biserica și pe servi săi I-o persecută, I-o pustiesc. El, ceia ce în dar, (pe nimica) uumai din bunătate a creiat toată creatura, asemenea și hrănește și întreține; dar numai mica oștire creștină i-I zice Lui „Deo grația“ (Slavă Lui Dumnezeu).

Trad. de P. Boșorogan.

Evangelia.

*Evangelie, tu ești vestea bună
Al tău sfânt glas pretutindeni răsună.
Tu chemi și astăzi pe cel păcătos
Să vie în brațul Domnului Christos.*

*Evangelie, tu ești sfânta mână
Sufletelor noastre o scumpă hrană.
Tu ne dai putere și speranță vie
Tu alungi necazul și dai bucurie.*

*Evangelie, tu ești izvorul sfânt,
Tu stâmpери setea la cei de pe pământ;
Apa ta e vie, bună și curată
Pentru ori-și cine tu ești minunată!*

*Evangelie, tu ești o lumină
Prin tine vedem mărirea divină
Cei ce sfatul tău cu drag îl vor primi
În întunec ei nu vor pribegi.*

*Evangelie, tu ești renumită
Căci la multe popoare ești vestită.
În toate părțile din aceasta lume
Ești vrednică să ai deci un renume.*

*Evangelie, tu ești triumfatoare
Pentru tine avem noi sărbătoare:
Căci Cuvântul tău plin de bunătate
Ne-a dat tuturor scumpa libertate.*

*Evangelie, tu ești sfânta carte
Fericirea prin tine se împarte.
Pe tine oricând cu drag te citim
Și cu îndrăsneală te mărturisim.*

*Evangelie, tu ești minunată
Și ca raza ta mereu să străbată
Eu pentru tine astfel mă voi ruga:
Ajută-mi Doamne, a vesti Evangelia.*

Simiou Țion.

Creațiunea Lumii

Cs.

Ce se află în cer, în ceruri, în cerurile cerurilor, pe pământ și în general pretutindeni, toate acelea le-a creat atotputernicul Dumnezeu. Nemărginita Lui putere și înțelepciune le-a adus la iveală.

La toate dela El, „El dă tuturor viața, suflarea și toate lucrurile“ (Fapt. 17, 25). Lui să-I fie dară Laudă, Onoare și Inclinăciune în etern! El ne-a creat pe noi; și suntem în mâna Lui cea plină de bunătate și putere, dela El atârnă și fericirea și mântuirea noastră.

Trad. de P. B.

Când a început alcătuirea Universului? Aceia este scris, că la început. Adecă nu cum uni zic, că înainte cu 6000 de ani, ci *atunci*, ceia ce putem exprima numai prin acest cuvânt, că *la început!* Când a fost acest început, cu câți ani, sute, mii sau milioane de ani înainte, aceia noi nu știm, aceia întrece concepția minții noastre omenești și în aceasta nici să nu dorim noi ca să ne adâncim, ci să ne alipim numai credincioși, de primul cuvânt a bibliei, care așa sună: „La început“. Cuvân-

tul cel din urmă a bibliei este: „Amin“, adică așa este și tot ce este în biblie, este Amin!

Aceia socoteală a timpului, care după unii este aproape 6000, după alții mai bine de 7000 ani, nu este delă începutul lumii ci se referă numai la timpul de când Adam a fost creat pe pământ; știm însă, că înainte de Adam a fost creațiunea lumii.

Numărul zilelor creațiunii.

În 6 zile a creat Dumnezeu marele univers. Oare n'ar fi putut El a-l crea și mai repede? Ba da! Însă nemărginitei Sale înțelepciuni așa I-a plăcut, ca într'un anumit timp și rânduială să decurgă toate. Cu aceasta și noi suntem îndrumați, ca în timpuri corespunzătoare, în regulă potrivită, în răbdare să ne isprăvim lucrurile noastre și astfel vom aduce la iveală mari lucruri. Unii oameni și cu deosebire ce fineri, foarte repede ar voii să isprăviască ceva. Ei doresc a ajunge multe deodată; dintr'odată ar voii să fie oameni mari, liberi, ar voii să ajungă puternici și să știe multe. Să își însemneze însă, căci numai atunci vor putea ști multe și să facă lucruri mari, dacă vor învăța cu răbdare, prin statornicie silindu-se la bine și pe sine umilindu-se.

Să privim la creatorul nostru cel mare și să ne învățăm din înțelepciunea Sa, în lucrările noastre a fi cu statornicie. Nu într'o zi, ci în

mai multe zile, cu toate acestea fără întrerupere șase zile, apoi după aceea din nou șase zile să lucrăm. Cum a fost aceea una zi, așa, ca cea de acum? A constat din douăzecișipatru de ore? Cu privire la aceasta să ne alipim cu concepția la aceea ce ne spune Sfânta Scriptură: „*Căci înaintea Ta, o mie de ani sunt ca ziua de ieri*“, Ps. 90, 4. Mai departe: „... pentru Domnul, o zi este ca o mie de ani, și o mie de ani sunt ca o zi“. II. Petru 3, 8.

Pe pământul nostru numai în a patra zi, a putut lua ființă socoata de 24 ore, după ce a apărut soarele, și a fost o deosebire între ziua și noaptea. Deci zilele creațiunii sunt a se privi ca timpuri periodice, nu ca zile pământești, ci ca asemenea timpuri, pe cari Domnul le numește zile. Va veni odată ziua cea înfricoșată a Domnului, în care vor fi judecați viii și morții, dar aceasta nu înșămnează că ziua aceea va consta din 24 ore, ci din așa un timp, de care va hotărâ înțelepciunea și vecinicul adevăr al Domnului.

Decurgerea creațiunii.

Decurgerea creațiunii este așa plină de înțelepciune, încât pe noi ne ridică și ne pornește spre gloriificarea și adorarea lui Dumnezeu.

Mai întâi a fost creat cerul, deci și locuitorii cei dintâi ai cerului. Cerul ne este necunoscut, abia avem doar ceva ideie despre el, știm nu-

mai atâta, căci e măreț și acolo se află tronul lui Dumnezeu. Cerul este o lume spirituală, care este superioară celei materiale, și după ce sufletul părăsește lumea materială, intră în cea spirituală. Dar dacă pe acest pământ atâtea lucruri frumoase și minunate să află, cât de mărețe pot fi toate acolo sus? Să-i atragem deci adesea ori atențiunea sufletului nostru spre aceia că: „Suflete al meu, loc minunat este pregătit pentru tine, și patria ta mareată și iubită este în cer!“ Înaintea copilului mic este necunoscută aceasta lume pământească și să miră, când vede lucruri noi. Dar oare încât se va minuna sufletul nostru mântuit, când va fi dus de către îngeri în cer? . . .

După creațiunea cerului, Dumnezeu a creiat lumea materială și în aceasta pământul nostru. Pământul (în general lumea materială) mai înainte a fost pustiu și gol și întunecul îl acoperea, deaceia a zis Dumnezeu: „Să fie lumină!“ și a fost lumină. Aceasta s'a întâmplat în ziua întâia! Dar însă cum? Mai înainte a fost lumina, decât soarele? Căci doar dela soare primim lumina! Soarele este izvorul concentrat al căldurei și al luminei, deci mai înainte a trebuit să fie lumina, ca aceasta să poată fi concentrată, într'un punct central. Aceasta lumină ori în formă de ceață (negură) luminoasă, ori în altă formă s'a manifestat, dar a trebuit să fie mai întâi.

Aceasta trebuie să fie recunoscută, și de știința naturală.

În ziua a doua a despărțit Dumnezeu apele de întinderea cea mare, pe care El a creiat-o și a numit-o cer.

Este deosebire între întindere, și între cer. Întinderea este, lumea măreață spirituală, cerul însă este golul vizibil al cerului, de pildă cerul aerului, cerul înstelat, cerurile lumilor, îndepărtate, de unde străbat la noi abia numai razele de lumină; dar și acestea încă ne predică nouă, despre nemărginita puterea lui Dumnezeu. Oh! câte mai sunt afară de pământul nostru și toate acestea formează moștenirea copiilor lui Dumnezeu. Oh! Suflete când tu vei primi odată locașul tău cel vecinic și vei câștiga domnia regească și preoția cea aleasă, oare în care parte a cerului cerurilor vei slăvi vecinic pe creatorul, care ți-a devenit părinte prin Domnul Isus Christos?

În a treia zi s'a început arangearea pe pământul nostru; apele s'au adunat pe locurile mai joase și au format mările, iar pământul uscat s'a arătat și a început a-și da roada sa. La cuvântul lui Dumnezeu, au început a ieși slăbuțele ierburi, apoi plantele producătoare de semințe, apoi pomii frumoși, în desvoltarea lor, unul după altul. După ce a existat lumină, așa dară și producerea poamelor, a fost adusă la îndeplinire, pe calea regulii, precum Domnul nostru a plănuțit prin înțelepciunea S'a. Toate aceasta au fost bune! (Va urma.)

Trezire Sufletească.

În comuna Gurasada jud. Hunedoara, este o mare trezire sufletească. Subsemnatul împreună cu fr. Victor Todosiu (ambii seminaristi), am avut prilejul să mărturisim Cuvântul lui Dumnezeu la un numeros public. Frații de-aici sunt puțini (vreo trei familii), dar sunt credincioși — gata pentru orice lucru bun.

Familia prietenului Buștea Ioan, la care am găzduit, e asemănătoare cu a lui Lazar din Betania. Aici sunt două surori în Dl. — vrednice ca — Marta și Maria (vezi Luca 10, 38, 39.)

Dumnezeu să binecuvinteze lucrul Său în această comună, frățietatea și această familie primitoare de oaspeți.

Simion Țion.

Indemnare.

Ascultați,
O veste bună.
Se lățește peste tot
Prin orașe ea răsună
Și la sate încă sună
Ca clopot.

Abonați
Cu bucurie
Al Evangheliei Glas
Ca 'n tot anul să vă vie
Să v'aducă bucurie
Chir acas'.

ȚION

Eu caut fața Ta.

Eu caut Doamne fața Ta,
Doresc neînetat după Tine;
Căci glasul Tău dulce îmi zice:
„Copile întoarce-te la Mine“!

Tu prietenul meu vrei să fi,
Al meu Mântuitor, podoaba mea
[e în tiue:
Căci Tu așa prietinos mă chemi:
„Copile întoarce te la Mine“!

Tu ai fost o Doamne eu cred în Tine,
Pentru mine-ai venit aici pe pământ,
Tu strigi tare: „Eu am murit pentru
[tine
Întorcete la mine „Fiule pierdut“!

Da, Doamne, Tu pentru mine-ai
[murit
Pentru aceasta Te laud pe Tine
Și strig voios cu bucurie,
Oh, Doamne eu mă întorc la Tine!

Tr. de Todosiu Victor, seminarist.

Pentru Copii

Copii nu chinuiți animale!

Prel. după Ev. Stgb. de B. P.

„Cu măsura care vei măsura
ți-se va măsura“.

Costache cel rău.

Un misionar trecând odată printr'un sat, observă o mulțime de copii adunați la un loc și făcând mare gălăgie, ajungând la ei îi întreabă: ce faceți voi acia? Copii toți arătară spre un copil care arunca cu piciorul un pui

de rață mort când într'o parte când în alta. Copii spuneau că Costache, după ce a înfugărit sârmanul pui de rață până n'a mai putut umbla, a mai luat și o piatră mare și a lovit cu ea puiul, de i-a rupt spatele, apoi cu piciorul l-a tot aruncat de ici colo, până a murit; dar încă până nu murise, mai nainte i-a scos un ochiu cu briceagul. Misionarul voind ca să-i facă o morală băiatului cel rău, i-a zis: cum nu ți-a fost ție milă ca să chinui așa bietul pui micuț . . ! Dar Costache, în loc să-și fi cunoscut răutatea, a început a fugi râzând. Misionarul atuncia se adresa celorlalți copii zicându-le, că ei să nu facă așa, ca acel Costică rău. De atunci copiii îl porecliră (și pusere nume) pe Costică, cu numele de „Costică cel rău“. După un an, era pe timpul secerișului, mama copilului celui rău, era ocupată la bucătărie, tocmai când ea lua de la foc o strachină cu untură topită, Costache întră fugind din stradă și se lovește de mamă-sa, atunci o mare parte din untura ferbinte se varsă pe capul lui și mai cu seamă în ochiul drept. Din aceasta, el s'a ales cu o mare arsură pe cap și pe față; însă ce a fost mai de mirare, căci rana primită în ochiu, i-a adus pierderea ochiului și astfel a rămas numai cu un ochiu.

Cam după zece ani, Misionarul nostru earăși trece prin acel sat, în calea lui se întâlnește cu un schilav;

orb de un ochiu și deșelat (cu spatele rupte). Misionarul se interesează dela oameni, că oare cine este acest om, atât de nenorocit? I s'a spus: acesta este „Costache cel rău“ Dumnezeu l-a pedepsit, căci este prea răutăcios. Oamenii au spus, că după ce și-a pierdut ochiul într'o zi, a căzut din carul cu grâu, cu spatele pe o piatră mare și și-a rupt șira spinării.

Dumnezeu nu lasă nepedepsit pe cei ce fac asemenea rele.

*Când copilului, nuiaua nu-i stă, sfânt,
(la poarta minții,
Râde fericit copilul, dar pe urmă —
plâng părinții . . .*

Vasile Militaru.

— Donații. La biroul comunității s'au mai primit ajutor dela: Cercul, Sibiu 420 lei, Ioan Stănescu, Ludoș 330 lei, Biserica Valea Dâlji 203 lei, Eremie I. Ohaba 200 lei, Soc. fem. Cricău, Luca Ioan, Vurpăr și Seician Milu, Tiur câte 100 lei, Biserica Racovița 116 lei, Boșorogan Gh. Oreștie 50 lei, Biserica Ciopia 50 lei, Bis. A. Iancu 40 lei, Biserica Râmeț 23, Oltean I. Deal 20 lei.

Aviz.

Celea ce n'au primit Gl. Evangheliei, noi am trimis fiecaruia. sunteți rugați a vă interesa la ceice împart poșta și dacă se va constata că din vina lor nu s'a primit, să fim avizați; cei ce nu ați primit-o, vă rugăm cereți dela noi și veți primi.